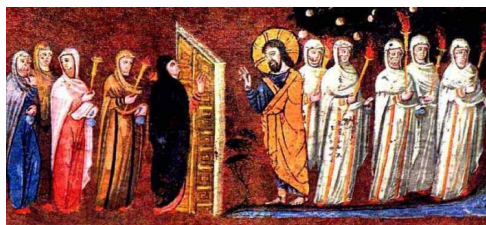


Ігор Бриндак, викладач ДДС



У попередньому номері часопису «З любов'ю у світ» у статті «Непорушна таємниця» мова йшла про те, що Сповідь є необхідною для прощення гріхів і остаточно для спасіння. Але як бути з людьми, яких застала несподівана смерть, або які через хворобу чи вік втратили пам'ять і не можуть сповідатися?

Вже з самого запитання напрошується відповідь: оскільки ми не знаємо часу своєї смерті, то повинні бути завжди готовими постати перед Господом. Про це неодноразово наголошується і в Євангелії: «І ви також будьте готовими, бо не знаєте в котрій годині Син Чоловічий прийде» (Лк, 12, 40).

А щоб краще нам було зрозуміло, як готуватися, Спаситель розповів притчу про десять дів, які очікували жениха (Мт. 25, 1- 13). Ця притча є загальновідомою, але варто звернути увагу на один момент. Отож, там прямо написано: «Всі задрімали і поснули» (Мт. 25, 5). Тобто і ті діви, що названі «мудрими», і ті, що «не мудрими», всі спали і не очікували на даний момент жениха. Однак у «мудрих» була одна перевага: вони наперед приготували олію для своїх світильників, і це відіграло ключову роль у їх майбутній долі. Основна суть цієї притчі є така: якщо людина не відкладає постійно речі, необхідні для її спасіння, а серйозно до них ставиться, то Бог зробить все решта, зокрема й те, щоб ця людина могла гідно перед Ним постати.

А тепер один реальний приклад з історії. Шостого серпня 1875 року у столиці Еквадору Кіто був вбитий президент цієї держави Габріель Гарсія Морено (1821 - 1875). Убивці три рази вистрелили в нього з револьвера, а пізніше нанесли шість ударів мечете. До речі, удари намагались нанести саме в область голови, щоб жертва одразу померла. Але Морено був живим, аж поки його, важкопораненого, не занесли до місцевого кафедрального собору, де священник уділив розгрішення, а пізніше святу Тайну Єлеопомазання. Тоді президент упокоївся (див.: <https://posmotre.li/> распутинская живучесть). Тут явно був видимий Божий задум, щоб цей чоловік перед відходом у

вічність прийняв всі необхідні Святі Тайни.

А тепер поглянемо, ким був Габріель Гарсія Морено. Президентські обов'язки він виконував у 1861 – 1865 та 1869 – 1875 роках і став відомий в першу чергу завдяки тому, що активно боровся з корупцією, злочинністю та захищав права католицької церкви. За час його правління Еквадор став найбільш розвинутою державою Латинської Америки. Також завдяки Морено там було скасоване рабство та дано дозвіл індіанцям здобувати освіту (конкретніше про це див: «Президент-мученик» // Жива вода, № 11, 2015. Ця стаття також є на сайті нашої Єпархії). Не дивно, що цього політика аж тричі обирали президентом. Як і не дивно, що у нього було стільки ворогів, які його, врешті-решт, і вбили. А ще Морено був відомий як практикуючий католик, який щодня брав участь у Літургії, а кожної першої п'ятниці місяця приступав до Сповіді. Остання практика, як відомо, пов'язана з так званою «Обітницею Серця Христового», користаючи з якої, людина осягає життя вічне (конкретніше про це див: «Що таке «Велика обітниця» // З любов'ю у світ. № 6, 2018).

Отож, як бачимо, коли особа шукає вічних скарбів і то не через зовнішнє виконання обрядів, але насамперед активну християнську позицію, то Бог подбає про неї в момент кончини, зокрема і в тому, щоб вона не померла без Святих Тайн. Таку можливість має кожен із нас, потрібно тільки нею скористатися.

Ігор БРИНДАК, Як не померти без покаяння? // З любов'ю у світ №4 2019